

Portadors de la torxa

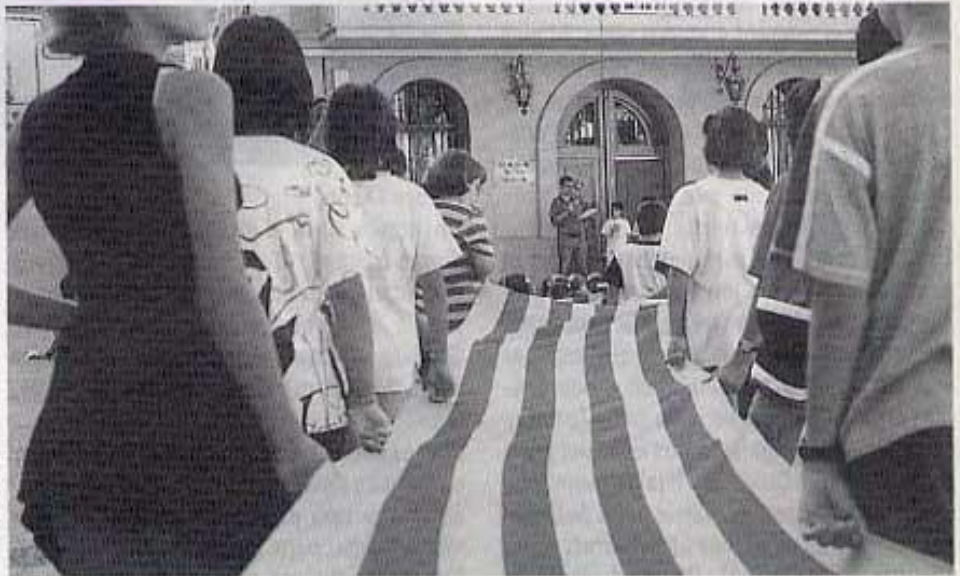
per fer-ho necessitem cap traducció simultània. Tots els dies la Universitat que, ara per ara encara és pública i manté certa autonomia, és atacada per polítics (algun d'ells inmigrat de Cartagena) que pretenen manipular-la i desautoritzar-la, imposant criteris que només obeeixen a interessos partidistes i feixistes. Segurament amb la intenció de privatitzar-la molt aviat per fer-la menys deficitària, i així reduir la inflació de l'Estat i poder entrar a la moneda única (?).

Tornem a la vida terrenal.

Si com he dit, el Correllengua és un símbol, el que hem de tindre clar és que no només ha de ser una imatge externa. Com va dir un amic meu: "Menys Correllengua i més escriu-

re en valencià", parlar-lo, estudiar-lo, viure'l, no marginar-lo. I per què? Doncs perquè escrivint açò veig davant meu les cares d'il·lusió que feien els xiquets i xiquetes de Les Coves que em van lliurar la flama per a que arribara a Vilanova. Sé que per a ells i elles l'1 d'octubre va ser un dia de festa, igual que a Vilanova, on també vam reple la flama amb molta il·lusió i la vam conduir cap a l'Ajuntament, on va ser acompanyada pel típic Ball de Plaça.

I de Vilanova va anar a Benlloch. Ací, els balcons de quasi tot el poble es van engalanar amb la

L'Alcalde llegint el manifest

senyera per rebre la flama del Correllengua, que va ser entrada a cavall i rebuda a la plaça per les notes d'una dolçaina i un tabalet, i per un nombros grup de gent de totes les edats. Després de sopar, i de passar tota la nit a Benlloch, la flama va seguir seu camí cap a Borriol (2 d'octubre), Castelló (3 d'octubre)...València (9 d'octubre).

Ara, després del 9 d'octubre, el que resta és viure, parlar i escriure en valencià, i no deixar que els interessos partidistes d'uns quants ens el vulguen prendre. Conreem les terres que l'any que ve rebran el Correllengua'98, no ens aturem!

Cèlia replegant la torxa cap a Vilanova

Cèlia Puchol